

اصول حاکم

پیام ده

اصول حاکم

که باید ببینیم و تجربه کنیم
تا مسیح را به عنوان سرزمین نیکو تصرف نماییم

خواندن متون مقدس: کولسیان ۲: ۶؛ ۱ قرنطیان ۶: ۱۷؛ ۱۲: ۱۲-۱۳؛
اعمال ۹: ۳-۵؛ خروج ۱۳: ۲۱-۲۲؛ کولسیان ۴: ۲

۱. «پس چنانکه مسیح عیسی خداوند را پذیرفتید، در وی رفتار نمایید [سلوک کنید؛ گام بردارید]» - کولسیان ۲: ۶:

آ. همانطور که مسیح را پذیرفته ایم، باید در او گام برداریم. گام برداشتن در او یعنی زیستن، عمل کردن، رفتار کردن و داشتن وجودمان در مسیح تا از غنای او مسرت ببریم، درست همانطور که فرزندان اسرائیل در سرزمین نیکو زندگی کرده، از همه محصولات غنی آن مسرت می بردند.

ب. سرزمین نیکو امروز، مسیح به عنوان روح شامل تمام است (غلاطیان ۳: ۱۴)، که در روح ما ساکن است (۲ تیموتائوس ۴: ۲۲؛ رومیان ۸: ۱۶) تا مسرت ما باشد.
پ. گام برداشتن بر طبق روح و توسط روح (آ. ۴؛ غلاطیان ۵: ۱۶)، نکته مرکزی و حیاتی در عهد جدید است.

۲. برای گام برداشتن در مسیح، یعنی، برای گام برداشتن بر طبق روح و توسط روح به عنوان واقعیت سرزمین نیکو، باید ببینیم که کلید مشارکت روحانی ایمانداران سه بخشی تولد تازه یافته با خدای سه یکتای تکمیل شده، ۱ قرنطیان ۶: ۱۷ است - «کسی که با خداوند پیوندد یک روح است»:

آ. ما خدای روح را با روح خود می پرستیم - یوحنا ۴: ۲۴.

ب. ما از خدا به عنوان روح تولد تازه یافتیم تا روح باشیم - ۳: ۶.

پ. روح با روح ما شهادت می دهد که ما فرزندان خداییم - رومیان ۸: ۱۶.

ت. ما در روحمان محل سکونت خدا می شویم، و آن روح، همان ساکن درونی است - افسسیان ۲: ۲۲.

ث. خداوند عیسی به عنوان مسیح پنوماتیک و به عنوان روح حیات بخش، در روحمان است - ۲ تیموتائوس ۴: ۲۲؛ رومیان ۸: ۱۰.

ج. اگر روح آن که عیسی را از مردگان برخیزانید در ما ساکن است، او که مسیح را از مردگان برخیزانید، بدن های فانی ما را نیز از طریق روح خود که در ما ساکن است زنده خواهد کرد - آ. ۱۱.

چ. اگر ما توسط روح اعمال بدن را بکشیم، خواهیم زیست - آ. ۱۳.

ح. ما ذهن خود را برای حیات و صلح و آرامش، بر روح قرار می دهیم - آ. ۶.

خ. آنان که از مسیح عیسی هستند، جسم را با هوس ها و شهواتش [تمایلاتش] مصلوب کرده اند (توسط روح) - غلاطیان ۵: ۲۴.

د. وقتی توسط روح گام برمی داریم، به هیچ وجه شهوات [تمایلات] جسم را به جا نخواهیم آورد - آ. ۱۶.

- ذ. اگر توسط روح زیست می کنیم، بیایید توسط روح نیز گام برداریم - آ. ۲۵.
- ر. ما برای تحقق عدالت شریعت، بر طبق روح (روح درآمیخته) گام برمی داریم (وجود داریم) - رومیان ۸: ۴.
- ز. توسط تأمین فراوان روح عیسی مسیح، ما مسیح را زیست کرده و او را بزرگنمایی می کنیم - فیلیپیان ۱: ۱۹ ب- ۲۱ آ.
- ژ. ما در هر وقت در روح دعا می کنیم - افسسیان ۶: ۱۸.
- س. ما در روح تقدیس می شویم - رومیان ۱۵: ۱۶.
- ش. ما توسط روح در روحمان نو می شویم - تیتوس ۳: ۵؛ افسسیان ۴: ۲۳.
- ص. ما توسط خداوند روح به صورت پرجلال مسیح دگرگون می شویم - ۲ قرنتیان ۳: ۱۸.
- ض. آن روح به عنوان خدای سه یکتای تکمیل شده و عروس به عنوان انسان سه بخشی دگرگون شده عاقبت یک زوج روحانی می شوند، [یعنی] درآمیختن الهیت با انسانیت (مکاشفه ۲۲: ۱۷ آ)، تا به اورشلیم نوین تکمیل شده برای بزرگی و ابراز جاودان او با جلال الهی که در انسانیت جلال یافته ظاهر می شود، تبدیل شوند (۲۱: ۱۰-۱۱).

۳. ما باید ببینیم که آن که باید در او گام برداریم، مسیح در خدمتگزاری کاملش در سه مرحله است:

- آ. مکاشفه مرکزی خدا، مکاشفه پیشرونده خدا در کتاب مقدس است - [یعنی] خدای «مجرد»، خدای مجسم شده، خدای بازخرد کننده، خدای مرکب، خدای شدت یافته، خدای ساکن در درون، و خدای پیوسته شده؛ خدای پیوسته شده، بدن-مسیح است که در نهایت در خدای «متأهل»، خدای در نهایت پیوسته شده، اورشلیم نو، تکمیل می شود.
- ب. بازیابی خداوند، بازیابی مسیح در خدمتگزاری کامل او در سه مرحله است - مجسم شدن، شامل شدن، و شدت یافتن. بازیابی خداوند، تبدیل شدن خدا به جسم، تبدیل شدن جسم به روح حیات بخش، و تبدیل شدن روح حیات بخش به روح هفت برابر شدت یافته برای بناسازی کلیساست که بدن مسیح می شود و اورشلیم نو را تکمیل می نماید:
۱. تبدیل شدن خدا به جسم، خدای «مجرد» است که به خدای مجسم شده و بازخرد کننده تبدیل می شود - یوحنا ۱: ۱، ۱۴، ۲۹.
  ۲. تبدیل شدن جسم به روح حیات بخش، و تبدیل شدن روح حیات بخش به روح هفت برابر شدت یافته، خدای مرکب است که به خدای شدت یافته تبدیل می شود تا خدای ساکن در درون باشد - ۱ قرنتیان ۱۵: ۴۵ ب؛ مکاشفه ۱: ۴؛ ۳: ۱؛ ۴: ۵؛ ۵: ۶.
  ۳. کلیسای بناسازی شده که به بدن مسیح تبدیل می شود و اورشلیم نو را تکمیل می کند، خدای پیوسته شده، بدن-مسیح است که اورشلیم نو، همان اتحاد، درآمیختن، و پیوستگی خدای سه یکتای فرآیند و تکمیل شده با کلیسای سه بخشی فرآیند و تکمیل شده می باشد - یوحنا ۱۷: ۲۱؛ افسسیان ۴: ۴-۶، ۱۶؛ کولسیان ۲: ۱۹؛ مکاشفه ۷: ۱۹-۹؛ ۲۱: ۲، ۹-۱۰.

۴. بازیابی کنونی خداوند، بازیابی بدن-مسیح («آن مسیح») در زندگی کلیسایی است؛ بدن-مسیح، خدای پیوسته شده است. از این رو، گام برداشتن در مسیح، گام برداشتن در او به عنوان بدن-مسیح است، که خدای پیوسته شده می باشد - ۱ قرن‌تیاں ۱۲: ۱۲-۱۳؛ اعمال ۹: ۴-۵، ۱۵؛ کولسیان ۲: ۱۹؛ افسسیان ۴: ۱-۶، ۱۶-۱۵؛ یوحنا ۱۴: ۲۳؛ ۱۷: ۲۱:

آ. اول قرن‌تیاں ۱۲: ۱۲ می گوید: «زیرا چنانکه بدن یک است و اعضای متعدد دارد و تمامی اعضای بدن اگرچه بسیار است یکتا می باشد، همچنین [آن] مسیح نیز می باشد؛ «آن مسیح» در این آیه، مسیح فردی نیست، بلکه مسیح جمعی است، مسیح که با همه اعضایش پیوسته شده است.

ب. این همان «من» جمعی است که پولس رسول در گروه مغلوب کننده خود آن را دید؛ او دید که خداوند عیسی و ایماندارانش یک شخص بزرگ - «من» شگفت انگیز - هستند - اعمال ۹: ۳-۵.

پ. ما باید ببینیم که آن مسیح که امروز باید در او گام برداریم، فقط مسیح فردی نیست، بلکه آن «من» شگفت انگیز، همان بدن-مسیح، که خدای پیوسته شده است، می باشد.

ت. دریافت و گام برداشتن در مسیح، دریافت و گام برداشتن در بدن-مسیح است، زیرا مسیح امروز یک بدن جمعی است. مسیح دیگر فقط مسیح فردی نیست، بلکه مسیح جمعی نیز هست، همان سر با بدن؛ این تفاوت بزرگی در زندگی مسیحی ما ایجاد می کند که ما در مسیح جمعی گام برداریم.

ث. بازیابی خداوند، بازیابی «مسیح ساخته شدن»، یک بازیابی صرفاً و کلاً از شخص مسیح برای کسب واقعیت بدن-مسیح در زندگی کلیسایی است - ۱ تسالونیکیان ۵: ۲۳؛ فیلیپیان ۱: ۲۱-۱۹؛ ۳: ۸-۱۴؛ ۲ قرن‌تیاں ۲: ۱۰؛ کولسیان ۳: ۱۰-۱۱.

ج. امروز خداوند در حال بنای بدن-مسیح در زندگی کلیسایی است. در بدن-مسیح، مسیح در همه اعضای خود نهاده شده، و همه اعضای او با رشد در حیات و دگرگونی در حیات برای ابراز مسیح، در او نهاده می شوند - ۲: ۱۹؛ رومیان ۱۲: ۲؛ ۲ قرن‌تیاں ۳: ۱۸؛ ۱ قرن‌تیاں ۱۲: ۱۳-۱۲:

۱. در بدن-مسیح، ما از مسیح به عنوان همه چیز مسرت می بریم - آ. ۳، ب. ۱۳.
۲. در بدن-مسیح، عملکرد همه اعضا وجود دارد - آ. ۱۴-۲۲.
۳. در بدن-مسیح، امتزاج اعضا با هم در یگانگی خدای سه یکتا وجود دارد - آ. ۲۳-۲۷؛ یوحنا ۱۷: ۲۱؛ افسسیان ۴: ۱-۶.

۵. برای تصرف و گام برداشتن در مسیح شامل تمام به عنوان واقعیت سرزمین نیکو، باید ببینیم که حضور خداوند برای ما، هم در زندگی ما در خداوند و هم کارمان در خداوند، همه چیز است. در خروج ۳۳: ۱۲-۱۷، موسی با خدا برای اینکه حضور او [خدا] با او [موسی] و با مردم خدا همراه باشد، چانه زد؛ خدا در پاسخ گفت: «روی [حضور] من خواهد آمد و تو را آرامی خواهم بخشید» - آ. ۱۴:

آ. خداوند در ما زندگی می کند و به هر کجا که برویم خواهد رفت، ولی آیا حضور او با ما همراه است؟ بارها ممکن است خداوند به ما کمک کند، ولی ممکن است

از ما خوشحال نباشد. ما باید با حضور مستقیم و دست اول خدا فرمانروایی شویم.

ب. حضور، همان لبخند خداوند، اصل حاکم برای ما است که وارد مسیح به عنوان واقعیت سرزمین نیکو شده و او را تصرف کنیم؛ حضور خدا، راه و «نقشه» است، که به مردمش راهی که باید در پیش بگیرند را نشان می دهد.

پ. بر طبق آن تصویر در خروج، حضور خداوند پیش روی آنها «در روز... در ستون ابر می رفت تا راه را به ایشان دلالت کند، و شبانگاه در ستون آتش، تا ایشان را روشنایی بخشد، و روز و شب راه روند. و ستون ابر را در روز و ستون آتش را در شب، از پیش روی قوم برنداشت» - ۱۳: ۲۱-۲۲:

۱. در نمادشناسی، ابر حاکی از روح (۱ قرنیتان ۱۰: ۱-۲)، و آتش، برای روشننگری، حاکی از کلام خداست (مزامیر ۱۱۹: ۱۰۵؛ ارمیا ۲۳: ۲۹). از این جهت، رهبری زنده و آبی از حضور خدا از طریق روح یا کلام می آید.

۲. آن دو ستون حاکی از خود خدا هستند، زیرا او هم روح و هم کلام است (یوحنا ۴: ۲۴؛ ۱: ۱)؛ علاوه بر این، کلام نیز روح است (۶: ۶۳؛ افسسیان ۶: ۱۷).

۳. از این رو، خدا، کلام، و روح یک هستند که ما را به طور مداوم، در روز یا شب، رهبری و هدایت می کنند؛ در زندگی مسیحی هیچ تفاوتی بین روز و شب وجود ندارد، زیرا نور از ستون آتش، شب را روز می کند.

ت. خروج همچنین به ما نشان می دهد که مسیح به عنوان فرشته خدا کسی بود که مردم را رهبری می کرد؛ وقتی فرشته خدا حرکت می کرد، ستون نیز حرکت کرده، نشان می داد که فرشته و ستون یک بودند. مسیح و روح پیشوا را نمی توان از هم جدا کرد (۱۴: ۱۹؛ یوحنا ۱۴: ۱۷-۲۰؛ ۱۶: ۱۳؛ ۲ قرنیتان ۳: ۱۷؛ مکاشفه ۵: ۶)؛ علاوه بر این، هرگاه کسانی که از خداوند پیروی می کنند با مخالفت مواجه شوند، نور هدایت کننده خود بخود به نور محافظ تبدیل می شود. لیکن، برای مخالفان، نور محافظ تبدیل به تاریکی می شود (خروج ۱۴: ۲۰).

۶. برای تصرف و گام برداشتن در مسیح شامل تمام به عنوان واقعیت سرزمین نیکو، ما باید با دعای بسیار و کامل در زندگی و خدمتمان، در واقعیت کهانت زندگی و خدمت کنیم - ۱ پطرس ۲: ۵، ۹؛ کولسیان ۴: ۲:

آ. اینکه آیا کلیسا زنده و تازه و غنی است به این یک چیز بستگی دارد - اینکه ما مدام در حال پر شدن از روح باشیم. برای اینکه مدام از روح پر شویم، باید کسانی باشیم که مایل، خالی و دعاگو هستند - آ. ۲؛ فیلیپیان ۲: ۱۳؛ متی ۵: ۳، ۸؛ لوقا ۱: ۵۳؛ افسسیان ۵: ۱۸.

ب. حکمت، فهم، شناخت، و مهارت برای کار شریف بناسازی کلیسا باید خود خدا به عنوان روح برای ما باشد. فقط روح خدا می تواند محل سکونت خود را از طریق ما بنا کند - خروج ۳۱: ۱-۳؛ زکریا ۴: ۶.

پ. اگر همه مقدسین در همه کلیساها در دعا ثابت قدم باشند، بازیابی بسیار غنی شده و رفعت خواهد یافت؛ علاوه بر این، مقدسین از خداوند، حضور او، و مسح آبی و دائمی او مسرت خواهند برد؛ آنها در تمام طول روز از لبخند صورت خداوند مسرت برده، و شخص زنده مسیح به تجربه و مسرت آنها تبدیل خواهد شد.